

HAJDÚBÖSZÖRMÉNYI JÁRÁSBÍRÓSÁG

4.P.20.599/2014/5. szám

A Hajdúböszörményi Járásbíróság a dr. Bárdos Gergely (1055 Budapest Balassi Bálint u. 27. I/12.) alatti ügyvéd által képviselt

..... szám alatti lakos I. r. felperes és

.....) szám alatti lakos II. r.

felperesnek – a **Budapest Hitel és Fejlesztési Bank Zrt.** (1132 Budapest Váci u. 193.) szám alatti székhelyű alperes ellen **végrehajtás megszüntetése** iránt indított perében meghozta majd kihirdette az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a Hajdúböszörményi Városi Bíróság /2009. számú 2009. november 25-én végrehajtási záradékkal II. r. alperessel szemben elrendelt és /2009. számon Nagy Zoltán önálló bírósági végrehajtó által foganatosított végrehajtást megszünteti.

A bíróság a Hajdúböszörményi Városi Bíróság Vh. /2009. számú 2009. november 25-én végrehajtási záradékkal I. r. alperessel szemben elrendelt és /2009. számon Nagy Zoltán önálló bírósági végrehajtó által foganatosított végrehajtást megszünteti.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felpereseknek egyetemlegesen 2.540.000.- (kettőmillió-ötszáznegyvenezer) Ft perköltséget akként, hogy azt dr. Bárdos Gergely Ügyvédi Iroda 10400164-00015093-00000004 számú letéti számla javára teljesítse.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak a NAV Hajdú-Bihar Megyei Igazgatósága külön felhívására 1.500.000.- (egymillió-ötszázézer) Ft illetéket.

A bíróság a végrehajtó díját és költségét 938.185.- (kilencszázharmincnyolcezer-egyszáznyolcvanöt) Ft-ban állapítja meg és annak viselésére az alperest kötelezi.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Debreceni Törvényszékhez címzett, Hajdúböszörményi Járásbíróságon négy példányban írásban benyújtandó

fellebbezésnek van helye.

A másodfokú bíróság tárgyaláson kívül határoz, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére ideértve a meg nem fizetett illeték megfizetésére vonatkozik, csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul. A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz. A felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. Tárgyalás tartását a fellebbező fél a fellebbezésében ellenérdekű fél az ellenkérelmében kérheti.

A peres felek a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmükben a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását egyéb esetekben is kérhetik.

I n d o k o l á s :

A felperesek mint adósok, és az alperes mint hitelező között (korábbi elnevezése Budapest Bank Nyrt.) között [REDACTED] számon életbiztosítással kombinált lakásvásárlási kölcsönszerződés jött létre 2008. január 4. napján, amely alapján az alperes 101.450 svájci franknak megfelelő összegű kölcsönt nyújtott a felpereseknek. A szerződés I/2. pontja kölcsön céljaként azt rögzítette, hogy finanszírozza a felperesek Hajdúböszörmény [REDACTED] számú ingatlanra létrejött adásvételi szerződés alapján az adósokat terhelő vételár tartozás megfizetését.

A kölcsönszerződés közjegyzői okiratba foglalása is megtörtént 2008. január 10-én a közjegyzői okirat dr. Makk Miklósné közjegyző előtt készült [REDACTED] ügyszám alatt.

A szerződés II/1. pontja szerint a törlesztő részletek száma egy, a kölcsön lejáratá 2030. február 10., a kölcsön pénzneme svájci frank, az ügyleti kamat évi 5,39 %. A II/7. pont szerint az induló teljes hiteldíjmutató mértéke 5,94 %. A III/3. pont szerint a bank maximum 14.060.000.- forintnak megfelelő a kölcsön folyósításának napján érvényes, a bank számlakonverziós vételi árfolyamán számított svájci frank összeget folyósít.

A szerződés IV/1. pontja szerint az adós kötelezi magát, hogy az ING Biztosító Zrt. 353-as jelű hitelfedezetéül szolgáló vegyes életbiztosítási szerződést köt, amelynek *kezdeti biztosítási összege* megegyezik a kölcsön jelen szerződés III/3. pontjában rögzített forint összegével, lejáratú ideje pedig a jelen kölcsönszerződést II/1. pontjában rögzített lejáratú időnél egy hónappal rövidebb és az adós az életbiztosítási szerződés szerződője és egyben kizárólagos biztosítottja. Az adós kötelezettséget vállal, hogy a kölcsön fennálló tőkeösszegét a kölcsönszerződés lejáratakor egy összegben fizeti meg a banknak. Az adós kötelezettséget vállal arra, hogy a [REDACTED] kötvényszámú életbiztosítási szerződés díjait havi rendszerességgel a biztosítónak megfizeti.

Az adós a bank külön értesítése nélkül köteles a banknál vezetett forint bankszámláján minden naptári hónap 13. napját megelőző banki munkanapon olyan mértékű fedezetet biztosítani, amely az esedékes biztosítási díj összegét fedezi.

Az I. r. felperes adós és perben nem álló Jánosi Istvánné zálogkötelezett között, valamint az alperes, mint hitelező között kölcsönszerződés jött létre 2007. július 5. napján, amely kölcsönszerződés közjegyzői okiratba lett foglalva dr. Makk Miklósné közjegyző előtt [REDACTED] közjegyzői ügyszámon. A kölcsönszerződés D-JK-[REDACTED] szerződésszámot viseli. A kölcsönszerződés értelmében az alperes 34766 svájci frank összegű kölcsönt nyújtott az I. r. felperes részére. A lakossági jelzálog kölcsönszerződés II/1. Pontja szerint 240 hónap futamidőre jött létre a kölcsön, könnyített türelmi időszak az első 60 hónap. A kölcsön lejáratja: az első esedékességet követő 240. hónap 10. napja. A kölcsön pénzneme svájci frank, az ügyleti kamat évi 7,09 %. Az induló teljes hiteldíjmutató 7,82 %. III/2. pont szerint a bank maximum 4.690.000.- forintot folyósít az I. r. felperes részére a III/3. pont szerint.

A IV/1. pont szerint a kölcsön törlesztéshez, folyósítást követően megküldött értesítő levélben meghatározott tárgy hó 10. napján esedékes.

2009. április 8-án dr. Parti Tamás közjegyző előtt [REDACTED] /2009. sz. ügyszám alatti közjegyzői okiratban az alperes felmondta a két kölcsönszerződést a D-[REDACTED] szerződésszámú szerződést a felperesekkel szemben azért mondta fel azonnali hatállyal, mert az adósok a bankkal szembeni határidős fizetési kötelezettségeinek a bank felszólításai ellenére nem tettek eleget és az összes tartozás azonnal esedékessé vált, míg a [REDACTED] számú szerződést a felperesekkel szemben azért mondta fel, mert az adósok a bankkal szembeni határidős fizetési kötelezettségeinek a bank felszólításai ellenére nem tettek eleget és azonnali hatályú felmondásnak van helye.

A közjegyzői okiratba foglalt felmondást követően kiállított végrehajtási záradék alapján a II. r. felperessel szemben a Hajdúböszörményi Városi Bíróságon [REDACTED] /2009. számon került kibocsátásra végrehajtási záradék, amely alapján [REDACTED] /2009. számú végrehajtási eljárás indult Nagy Zoltán önálló bírósági végrehajtó előtt, míg az I. r. felperessel szemben a Hajdúböszörményi Városi Bíróságon [REDACTED] /2009. számon került sor végrehajtási záradék kibocsátására, amely alapján [REDACTED] /2009. számon indult végrehajtási eljárás Nagy Zoltán önálló bírósági végrehajtó előtt.

A felperesek kereseti kérelmükben a Nagy Zoltán önálló bírósági végrehajtó előtt folyamatban lévő, alperes által kezdeményezett [REDACTED] /2009. és [REDACTED] /2009. ügyszámú felperesek ellen indult végrehajtási eljárások megszüntetését kérték, arra hivatkozással, hogy a [REDACTED] szerződésszámú kölcsönszerződés és a D-[REDACTED] számú kölcsönszerződések semmiesek, mert nem tartalmazzák a kölcsönök törlesztőrészletét, másodlagosan amiatt, mert nem tartalmazzák szerződések tárgyát, a kölcsönök összegét forintban, illetve harmadlagosan amiatt, mert a THM megállapítása körében figyelembe nem vett költségek nem kerültek maradéktalanul meghatározásra a kölcsönszerződésekben, továbbá a tárgyaláson

hivatkozott azon indokra, hogy az életbiztosítással vegyes kölcsönszerződés csak a tőketörlesztést tartalmazza, a kamattörlesztését nem.

A felperesek továbbá perköltség megfizetésére kérték kötelezni az alperest 55 millió forint pertárgyérték alapján 12,7 %-os sikerdíjból, mint ügyvédi munkadíjból álló perköltség összegére, amelyet kifejezetten kértek a felperes jogi képviselőjének letéti számlájára teljesíttetni.

A felperesek kifejezetten rögzítették keresetlevelükben, hogy sem az alkalmazott árfolyamrés, sem az egyoldalú kamatemelés helytelen alkalmazására nem kívánnak hivatkozni.

Az alperes nyilatkozatot nem tett, tárgyalásokon nem jelent meg.

A felperesek keresete alapos.

A bíróság a tényállást a felperes által becsatolt iratok tartalma, az I. r. felperes nyilatkozata, valamint Nagy Zoltán önálló bírósági végrehajtó által becsatolt iratok tartalma alapján állapította meg. A kölcsönszerződés tartalma tekintetében a bíróság elfogadta a felperes által becsatolt kölcsönszerződéseket, amelynek szövegét közjegyzői okirat tartalmazza.

A Ptk. 523. § (1) bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a pénzügyi, vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüsszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

A felek között a Ptk. 523. §-ban szabályozott pénzügyi kölcsönszerződések jöttek létre, a kölcsönszerződések a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (továbbiakban Hpt.) 1. § (1) bekezdése és 3. § (1) bekezdés b. pontja alapján annak hatálya alá tartoznak, továbbá a Hpt. 2. számú mellékletének 3. fejezete 13. pontja értelmében lakossági fogyasztási kölcsönnek minősülnek.

A felperesek hivatkozása a Hpt. 213. §-ban foglaltakra vonatkozik, amely a *fogyasztási kölcsönök*re irányadó szabályokat tartalmazza.

A bíróságnak tehát vizsgálnia kellett, hogy a perbeli kölcsönszerződés fogyasztási kölcsönnek minősül-e.

Ezzel összefüggésben a 2/2011 PK vélemény 1. pontja szerint a bíróságnak hivatalból kell észlelni, hogy a perbeli jogviszony fogyasztói szerződésnek minősül.

A fogyasztói szerződés a Ptk. 685. § e. pont szerinti fogalmából következően csak az a kötelmi jogviszony minősül ekként, amelyet fogyasztó köt ilyennek nem minősülő személlyel.

A Hpt. 2. számú melléklet III /5. pontja szerint fogyasztási kölcsön a mindennapi élet szokásos használati tárgyainak megvásárlásához, javíttatásához, illetve szolgáltatások igénybe vételével – a természetes személy részére – nyújtott kölcsön és a felhasználási célhoz nem kötött kölcsön, ha a kölcsönt a természetes személy nem üzletszerű tevékenysége keretében veszi igénybe.

A fentiek figyelembe vételével a bíróság megállapította, hogy a célhoz nem kötött, felperesek részére nyújtott kölcsön a fenti ismérvek alapján fogyasztói szerződésnek, azon belül is fogyasztási kölcsönnek minősül, mivel az alperes a gazdasági élet hivatásos szereplője.

A kölcsönszerződések a Ptk. 685. § e. pontja alapján fogyasztói szerződéseknek minősülnek, mivel az adósok gazdasági vagy szakmai tevékenységi körükön kívül eső okból kötöttek kölcsönszerződést a pénzintézettel lakás vásárlásra és lakás felújításra.

A felperes által hivatkozott semmisségi okok a Hpt. 213. §-ban szerepelnek, amelyek a Ptk. 237. § szerinti érvénytelenséget eredményezik. A felperesek tartalmilag a Ptk. 200. § (2) bekezdésben foglaltakra hivatkoztak, mely szerint semmis az a szerződés amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve ha ehhez a jogszabály más következményt fűz.

E körben az 1996. évi CXII. törvény korábban már idézett Hpt. szabályaira utalnak, amely a fogyasztóvédelem körében hivatkozott rendelkezéseibe ütközőnek tekintik a szerződést.

Ennek körében a bíróság utal az EBH.2013.G.10 számú elvi állásfoglalására, amely rámutatott, hogy a Hpt. rendelkezéseit azok céljának megfelelően kell értelmezni figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakra.

A Hpt. 213. §-nak a célja, amelyre a felperesek is hivatkoztak, egyértelműen a fogyasztók védelme. Fogyasztók védelmét az indokolja, hogy ők a kölcsönnyújtó professzionális gazdasági szereplőkhöz képest információs hátrányban vannak, a kölcsönnyújtók intellektuális szakmai és kommunikációs erőfőlénye a kölcsönszerződés megkötésekor, illetve a jogviszony egész tartama alatt egyértelműen fennáll.

Az érvénytelenségi ok fennálltát mindig a szerződéskötés időpontjában kell vizsgálni és a Kúria 6/2013 polgári jogegységi számú határozat értelmében a Hpt. 213. § (1) bekezdés értelmében vannak olyan pontok, amelyek az egész szerződés érvénytelenségét eredményezik, például ha a szerződés tárgya, THM mértéke, illetve a törlesztő részletek nagysága nincs a szerződésben rögzítve.

A [] közjegyzői okiratba foglalt szerződés IV. pontja egyértelmű rendelkezést tartalmazott, hogy a kölcsön folyósítását követően *az alperes az adósokat értesítő levélben tájékoztatja az első törlesztő részlet összegéről*. Az értesítő levél nem tekinthető a szerződés részének, a felpereseknek azt nem kellett külön elfogadniuk, azt nem is írták alá. Jogszabályi előíráson alapuló tájékoztatás e körben nem maradhatott volna el a szerződésből, a szerződéskötéskor rendelkezésre álló adatok alapján kellett, lehetett volna megadni pontosan rögzítve a törlesztő részlet számítás metodikáját, ilyen módon kiszámíthatóvá téve a törlesztő részletek nagyságát.

A [redacted] számú szerződés II/1. pontja szerint egy darab törlesztő részlete van a peres feleknek megkötött életbiztosítással kombinált lakásvásárlási kölcsönszerződésnek, *a törlesztő részlet összege azonban pontosan nincs meghatározva.* A IV/1. pontban egy ING Zrt.-vel kötött életbiztosítási szerződés biztosítási összegével tekinthető megegyezőnek, bár a 2. pont azt is tartalmazza, hogy amennyiben a biztosítási összeg nem fedezi az alperes követelését, a még fennálló tartozás megfizetéséről az alperes tájékoztatja a felpereseket. Tehát a törlesztő részlet összegének a meghatározása még az ING Biztosító Zrt.-vel kötött szerződésből sem derül ki egyértelműen, csupán annak legfeljebb pillanatnyi, szerződéskötés időpontjában tartalmazzott biztosítási összege állapítható meg. Önmagában ez a kölcsönszerződés sem, így egyik sem tartalmazza a törlesztő részlet összegét.

A felperesek hivatkoztak a Hpt. 213. § (1) bekezdés e. pontjában foglalt semmisségre, mely szerint semmis az a fogyasztási lakossági kölcsönszerződés, amely nem tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét, törlesztési időpontokat.

A bíróság álláspontja szerint a szerződés ezen okból semmis, mert bár a Kúria 6/2013. számú polgári jogegységi határozata szerint nem szükséges, hogy maga a kölcsönadott folyósított összeg, illetve a törlesztések összege tételesen szerepeljenek a szerződésben, hanem az is elégséges, ha azok kiszámítható módon vannak meghatározva. Azonban a bíróság álláspontja szerint a törlesztő részletek összegét a felek egyik szerződése sem tartalmazza egyértelműen és kiszámítható módon sem. Az értesítőlevél nem része a szerződésnek, az ING Biztosítóval kötött szerződés szintén nem része ennek a szerződésnek és nem is tartalmazza azon egy darab törlesztő részlet pontos összegét.

A Hpt. 213. § egyértelműen fogyasztóvédelmi célú, a fogyasztó megfelelő informáltságát célzó rendelkezés, így nem a pénzügyet, hanem a fogyasztó szempontjából kell értelmezni annak rendelkezését.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés szerint semmis az a fogyasztási lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza a; pont szerint a szerződés tárgyát.

Mindkét kölcsönszerződés svájci frank devizanemű összeg meghatározást tartalmaz, amely valójában nem a kölcsön összegét, hanem a hitelkeret összegét határozza meg, és mindkét kölcsönszerződés tartalmazza a folyósítási maximumot. Kölcsönösszegként kifejezetten nem tartalmazzák a ténylegesen folyósított kölcsön összegét. Jelen esetben ez a folyósítási maximummal esik egybe, de attól eltérő összegek is lehettek volna.

A Ptk. 205. § (1) (2) bekezdése értelmében a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre és a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodás szükséges.

A Ptk. 523. §. szerint lényeges kérdésnek minősül pénzügyi kölcsönszerződés esetében a hitelező által az adós rendelkezésére bocsátott összeg. Mivel forintban történt a visszafizetés meghatározása, túl a svájci frank összeg megadásán a bíróság álláspontja szerint a kölcsönösszeg forintban történő meghatározása is szükséges lett volna és szükséges lett volna a kölcsönösszegének mind forintban, mind svájci frankban való meghatározása.

A felperesek továbbá hivatkoztak arra, hogy a kölcsönszerződések semmisek, mert a THM megállapítása körében figyelembe nem vett költségek nem kerültek maradéktalanul meghatározásra a kölcsönszerződésekben.

A bíróság ebben a tekintetben a peres felek kölcsönszerződésének semmisségét nem vizsgálta, mivel a szerződés tárgyának pontos meghatározásának hiányában, illetőleg a törlesztő részletek összegének meghatározásának hiányában semmisnek tekintette a peres felek között létrejött fogyasztási lakossági kölcsönszerződéseket és a Hpt. 213. § (1) bekezdés a. pontja és e. pontja alapján a semmisséget megállapította.

A bíróság csupán a felperesek kereseti kérelem keretei között maradva azt vizsgálta, hogy a szerződés bizonyos rendelkezései jogszabályi feltételeknek megfelelnek-e.

Miután a végrehajtás alapjául szolgáló kölcsönszerződés érvénytelen amiatt, hogy nem tartalmazza a szerződés tárgyát és nem állapítható meg a törlesztő részlet összege, így nem állapítható meg, hogy az estleges érvénytelenségi jogkövetkezmények alkalmazása folytán a felperesek milyen összeggel tartoznak az alperesnek. Ebből pedig az következik, hogy a feleknek el kell számolniuk egymással és megállapítani azt, hogy milyen összegű visszafizetési kötelezettség terheli a felpereseket.

*

A Pp. 369. § a. pontja szerint a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránti pert akkor lehet indítani, ha a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre, vagy a követelés egészben, illetőleg részben megszűnt, vagy a végrehajtást kérő a teljesítésre halasztást adott és az időtartama nem járt le, vagy az adós a követeléssel szemben beszámítható követelést kíván érvényesíteni.

Végrehajtás megszüntetése iránti perekre különleges szabályok vonatkoznak.

A bíróságnak soron kívül kell eljárni, a tárgyalást legkésőbb a keresetlevél benyújtásától számított 15. napra kell kitűzni, a tárgyalás megtartásának nem akadálya ha a felperes, vagy az alperes nem jelenik meg, ha azonban egyik fél sem jelent meg az első tárgyaláson az eljárást meg kell szüntetni. (Pp. 370/A. § (1) és (2) bekezdése)

A (3) bekezdés szerint *bizonyítás felvételének csak* olyan bizonyítékokra vonatkozóan van helye, amelyek a tárgyaláson rendelkezésre állnak és amelyek alkalmasak lehetnek arra, hogy a keresetlevélben előadottakat, vagy az alperes védekezését igazolják. Bizonyítás felvételének helye van a felek által nyomban felajánlott bizonyítékokra is.

A (4) bekezdés szerint a tárgyalást *legfeljebb 8 napra csak akkor lehet elhalasztani*, ha ez a felek által felajánlott bizonyítás lefolytatása érdekében szükséges.

A végrehajtás megszüntetésére irányadó speciális szabályok maradéktalan betartása miatt a bíróságnak a tényállás körében csak korlátozott módon volt lehetősége annak megállapítására és a bíróságnak alperesi ellenkérelem, valamint további okiratok, bizonyítékok hiányában a rendelkezésre álló iratok alapján kellett döntenie.

A felperesek a végrehajtás megszüntetését arra alapították elsősorban, hogy a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló kölcsönszerződés semmis, azaz érvénytelen.

A Pp. 23. § (1) bekezdés a. pontja szerint a törvényszék hatáskörébe tartoznak azok a vagyoni jogi perek, amelynek tárgyának értéke 30 millió Ft-ot meghaladja. Azonban a Pp. 367. §-a szerint a végrehajtás megszüntetés, illetve korlátozási perekre kizárólag az a bíróság illetékes, amely a végrehajtási eljárást elrendelte, ha pedig a végrehajtási eljárást a törvényszék, vagy a közigazgatási és munkaügyi bíróság, illetve a közjegyző rendelte el kizárólag az adós lakóhelye szerinti járásbíróság illetékes.

A fentiek alapján a bíróság az illetékességét és hatáskörét megállapította.

A végrehajtás megszüntetésére indult perben a kereset korlátai között maradván a bíróság ítéletének rendelkező részében a végrehajtás megszüntetéséről rendelkezett, azonban nem nyilváníthatja ki a végrehajtás alapját képező szerződés érvénytelenségét és nincsen lehetőség az érvénytelenség jogkövetkezményének az alkalmazására. Mindezek az indoklás megállapításai maradnak, eredményes perlés esetén, mint a végrehajtás megszüntetésének indokai.

A kereset és a keresettel kiváltható joghatás eltérése miatt a végrehajtás megszüntetése az érvénytelenség megállapítása iránti perek nem előfeltételei egymásnak. A végrehajtás megszüntetése iránti perben a felperesek elleni végrehajtás sorsáról rendelkezik a bíróság, az ennek alapjául szolgáló szerződés érvénytelenségét nem mondhatja ki még akkor sem, ha az ítélet ezen okokon alapul.

A végrehajtás megszüntetése iránti perben a felperes célja annak bizonyítása, hogy a végrehajtásnak nincs helye. Ennek egyik lehetséges módja a Pp. 369. §. a. pontja alapján a végrehajtási záradékkal vagy azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás esetén annak bizonyítása, hogy a követelés

érvényesen nem jött létre, a felek az egymással szemben az érvénytelen szerződésből eredő esetleges további követeléseiket külön eljárásban érvényesíthetik. Tehát a végrehajtás megszüntetése iránti per alapja a követelés érvénytelenségének, nem pedig a követelést tartalmazó okirat érvénytelenségének a megállapítása.

A Ptk. 237. §-ban foglalt jogkövetkezmények levonása külön eljárásra tartozó kérdés.

A Ptk. 237. § alapján dönt a bíróság arról, mely jogkövetkezmény alkalmazása indokolt. Ez akkor is irányadó, ha a szerződés egésze a Hpt. 213. § (1) bekezdésében meghatározott valamely okból, vagy okokból érvénytelen, ugyanis a Hpt. az érvénytelenség jogkövetkezménye kérdésében nem foglal állást.

A Ptk. az érvénytelenség jogkövetkezménye körében egyenértékű lehetőségnek tekinti az eredeti állapot helyreállítását és a szerződés érvényessé nyilvánítását, ha pedig ezen elsődleges jogkövetkezmények egyike sem alkalmazható, a bíróság a már hatályban nem lévő, de még e perben alkalmazandó korábbi Ptk. szerint a bíróság a szerződést a határozathozatalig terjedő időre hatályossá nyilváníthatja.

A két elsődleges jogkövetkezmény közötti mérlegelés során elsősorban azt kell vizsgálni a bíróságnak, hogy van-e mód a szerződés hibájának orvoslására.

A devizaalapú kölcsönszerződéssel kapcsolatos jogvitában a bíróságoknak különösen arra kell törekedniük, hogy minden lehetséges esetben kiküszöböljék az érvénytelenség okát és a szerződést érvényessé nyilvánítsák. A szerződés érvényessé nyilvánítása olyan helyzetet teremt, mintha a felek már eredetileg is érvényes szerződést kötöttek volna. A bíróság ilyen esetben a szerződés módosításával, kiegészítésével az érvénytelenségi ok folytán előállt érdeksérelmet küszöböli ki, a bíróságnak érvénytelen devizaalapú kölcsönszerződés esetében azért kell elsősorban a szerződés érvényessé nyilvánítására törekednie, mert az esetek nagy részében ez a megoldás szolgálja mindkét szerződő fél, de főként az adósok érdekét, akiknek a még fennálló tartozása más érvénytelenségi jogkövetkezmény alkalmazása esetén azonnal egy összegben esedékessé válna.

A 6/2013. polgári jogegységi döntés 4. pontja tartalmazza ezt.

Az érvénytelen szerződés érvényessé nyilvánítása nem azonos a közvetlen végrehajthatóság részleges helyreállításának, tételes jog által soha ki nem mondott jogintézményével. Az érvénytelenségre alapított végrehajtás megszüntetése iránti perben tehát nem kerülhetett sor a végrehajtás korlátozására.

Az alperes a Pp. 77. §. 78. §. (1) (2) bekezdés alapján tehát teljes egészében pervesztesnek minősült.

A bíróság a felperesek által becsatolt Nagy Zoltán önálló bírósági végrehajtó 2014-es felhívása alapján állapította meg a pertárgyértéket és annak figyelembe vételével a felperes által elvégzett munkára is tekintettel, valamint a tárgyaláson történő megjelenés alapján összesen 2 millió forint + áfa összegben határozta az ügyvédi munkadíjat a 32/2003 (VIII. 22.) IM r. 3. § alapján mellőzve a felperesek által kért

ügyvédi munkadíjra vonatkozó sikerdíjas megállapodását, elfogadva azonban a felpereseknek keresetlevélhez F/6. és F/5. alatt csatolt nyilatkozatát, amely az ügyvédi munkadíj felperesi jogi képviselő részére történő teljesítését tartalmazza.

A bíróság az ügyvédi munkadíjat azért is állapította meg mérsékelt összegben, mert a perben az első tárgyaláson nem lehetett megállapítani, hogy az idézések szabályszerűen megérkeztek-e, amelyen a felperesek és a jogi képviselőjük sem jelent meg, tehát, hogy az első tárgyalás szabályszerű volt-e, a december 16-án tartott tárgyalás azonban szabályszerűnek minősült, bizonyítási indítvány hiányában további tárgyalás tartására nem volt lehetőség, ellenkérelemre nyilatkozni nem kellett az alperes mulasztása miatt, terjedelmes bizonyítás nem előzte meg a döntéshozatalt.

A bíróságnak lényegében a felperes által rendelkezésre bocsátott iratok alapján jogkérdésben kellett állást foglalni.

A felperesek személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt és Állam által előlegezett eljárási illeték megfizetésére külön felhívásra az Állam javára a bíróság a peresztes alperest kötelezte, az illeték mértéke pedig a feljegyzett illeték maximuma 1.500.000.-Ft.

Végrehajtás megszüntetési perben a bíróság a Pp. 370/A. §. (5) bekezdés szerint a keresetlevelet azzal küldi meg az ügyben eljáró végrehajtónak, hogy nyilatkozzon az eljárással kapcsolatban felmerült költségeiről, díjáról, valamint az azokat megalapozó körülményekről, és az általa lefolytatott eljárási cselekményről. A felhívás alapján a végrehajtó az őt illető addig felmerült munkadíjról és költségátalányról nyilatkozik ebben ugyanúgy felszámíthatja költségeit, mint a díjjegyzékben.

A 14/1994 (IX. 8.) IM r. 21. § (1) (2) bekezdéséből és 22. § (1) bekezdéséből az következik, hogy a végrehajtó díjjegyzéke a végrehajtói díj felszámítását jelenti, amely ellen a végrehajtási eljárásban jogorvoslatnak van helye. Ha azonban jogerős ítélet állapítja meg a végrehajtó díját a perben közölt díjfelszámítás alapján ez ellen a Vht.-ben szabályozott jogorvoslatnak végrehajtási kifogásnak nyilvánvalóan nem lehet helye, hiszen a jogerős ítélet mindenkit köt, így a végrehajtót is. Ez az oka annak, hogy a Pp. 370/A. § (6) bekezdése szerint a bíróság végrehajtási költségekre vonatkozó rendelkezése ellen a *végrehajtó is élhet fellebbezéssel*.

A bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 14/1994 (IX. 8.) IM r. 21. § (1) bekezdése szerint a díjjegyzéket a végrehajtási eljárás befejezésekor kell kiállítani. Díjjegyzék kiállítására, azaz a végrehajtási eljárásban történő teljes díjfelszámításra eredményes végrehajtási per esetén kerülhet sor. Természetesen a bírósági végrehajtót - a bíróság álláspontja szerint - így a behajtási jutalék nem illeti meg, illet a végrehajtó nem is számolt fel.

Az (5) bekezdés szerint a munkadíjat minden végrehajtási ügyben külön kell megállapítani, ez irányadó az egyetemlegesen felelős adósok ellen vezetett végrehajtási eljárásokra is.

A 8. § tartalmazza a végrehajtás ügyértékhez igazodó munkadíj összegét.

A fentiek értelmében a végrehajtó az I. r. felperessel szembeni ügyben 401.629.-Ft munkadíjat 200.815.-Ft költségátalányt, valamint 7.000.-Ft készkiadást számított fel, amelyből 80.000.-Ft előleget az alperes megfizetett.

A II. r. felperessel szembeni 321.827.-Ft munkadíjat számított fel a végrehajtó, 160.914.-Ft költségátalányt és 6.000.-Ft készkiadást, amelyből 80.000.-Ft végrehajtási előleget az alperes megfizetett.

Így összesen a két eljárás végrehajtási költsége a végrehajtási előlegén kívül 938.185.-Ft, amelynek viselésére a bíróság a pervesztes alperest kötelezte.

A teljesítési határidő a perköltség vonatkozásában a Pp. 217. §. (1) bekezdésén alapul.

Míg a fellebbezési jog a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

Hajdúböszörmény, 2014. december 16.

dr. Csontos Tibor s.k.
bíró

A kiadvány titkára

